

ΤΡΑΓΟΥΔΩΝΤΑΣ ΣΤΗ ΒΡΟΧΗ - SINGIN' IN THE RAIN

Σκηνοθεσία: Στάνλεϊ Ντόνεν, Τζιν Κέλι

Σενάριο: Άντολφ Γκριν, Μπέτι Κόμντεν

Ηθοποιοί: Τζιν Κέλι, Ντόναλντ Ο'Κόννορ, Ντέμπι Ρέινολντς, Τζιν Χάγκεν, Σιντ Τσαρίς, Ρίτα Μορένο.

Φωτογραφία: Χάρολντ Ρόσον

Μοντάζ: Αντριέν Φαζάν

Μουσική: Λένι Χέιτον

Χώρα: ΗΠΑ (Έγχρωμο)

Διάρκεια: 103'

Πρώτη προβολή: Ώρα 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

- ΟΣΚΑΡ 1953

* 2 Υποψηφιότητες: Β' Γυναικείου Ρόλου στην Τζιν Χάγκεν, Μουσικής στον Λένι Χέιτον

- Golden Globes, USA 1953

* Α' Ανδρικού Ρόλου στον Ντόναλντ Ο'Κόννορ

* Υποψηφιότητα καλύτερης Ταινίας

- National Board of Review, USA 1952. Διάκριση "Δέκα Καλύτερες Ταινίες"

- National Film Preservation Board, USA 1989. Βράβευση της Ταινίας.

- Writers Guild of America, USA 1953. Διάκριση Καλύτερου Musical

Αριστούργημα του παγκόσμιου σινεμά, το πιο σινεφίλ μιούζικαλ.

Το λαμπερό ντουέτο της βωβής περιόδου Ντον Λόγκουντ - Λίνα Λαμόντ καλούνται να αντεπεξέλθουν στις προκλήσεις του ομιλούντα κινηματογράφου. Ένα βήμα πριν την ολοκληρωτική καταστροφή της καριέρας τους, μια νεαρή ηθοποιός, η Κάθι Σέλντεν, θα δεχτεί για καλή τους τύχη να ντουμπλάρει την τσιριχτή φωνή της γνωστής σταρ. Μόνο που η ταλαντούχα καλλονή έχει προλάβει να κλέψει την καρδιά του Ντον ...

Ένα μιούζικαλ που πέρα από τις εθιστικές μελωδίες του και τα αριστοτεχνικά χορευτικά του νούμερα προσέφερε μια εξαιρετικά αστεία και βαθιά σατιρική ματιά στην πρώιμη ιστορία του Χόλιγουντ.

Το διαχρονικό μιούζικαλ - ύμνος στην χαρά και την παιδικότητα, ένας δυνατός μύθος που πλυμμηρίζει από χιούμορ και αυτοσαρκασμό, χορό και τραγούδι.

Πρωταγωνιστικό ζευγάρι του βωβού κινηματογράφου καλείται να περάσει με επιτυχία στον ομιλούντα. Πρώτος και καλύτερος ο μεγάλος σταρ Ντον Λόγκουντ (Τζιν Κέλι), ο οποίος μετατρέπει την τελευταία του βουβή ταινία σε ομιλούσα με μεγάλη επιτυχία εν αντιθέσει με τη συμπτωταγωνίστριά του Λίνα Λαμόντ (Τζιν Χάγκεν), η οποία έχει απαίσια φωνή και χρειάζεται ντουμπλάρισμα. Αυτόν τον ρόλο αναλαμβάνει η καλλιφώνη Κάθι Σέλντεν, την οποία ερμήνευσε στο πλευρό του Τζιν Κέλι η 19χρονη τότε Ντέμπι Ρέινολντς. Η Κάθι, και στο σινεμά, και

στη σκηνή, ανατρέπει τη συναισθηματική ισορροπία των πρωταγωνιστών, κοινώς κάνει τη Λίνα να καταλάβει ότι δεν είναι ερωτευμένη με τον Ντον, και τον Ντον να καταλάβει ότι είναι ερωτευμένος με την Κάθι...

Το μιούζικαλ, αυτή η υπέροχη σύμβαση που θέλει τους ανθρώπους να χορεύουν και να τραγουδούν όταν είναι ερωτευμένοι, λυπημένοι ή απλώς θέλουν να εκφράσουν κάτι που δεν λέγεται αλλιώς. Αυτή η σύλληψη που προκαλεί ναυτία, ως υπερβολικά «ελαφριά» ή απλώς αφύσικη, σε πολλούς παθιασμένους κινηματογραφόφιλους. Οι τελευταίοι κάνουν συχνά μια εξαίρεση για την ταινία-σήμα κατατεθέν των μιούζικαλ, ξέρουν να σφυρίζουν τον βασικό σκοπό της και της επιφυλάσσουν μια θέση στα κλασικά αριστουργήματα. Το «Τραγουδώντας στη Βροχή» είναι το αδιαφιλονίκητο καλύτερο μιούζικαλ για τους εχθρούς του είδους.

Για μας τους υπόλοιπους, όμως, που λατρεύουμε επίσης το «The Bandwagon» και το «Top Hat», το «Meet me in St. Louis» και το «West Side Story», ο ανταγωνισμός είναι σκληρός. Κι αν το «Τραγουδώντας στη Βροχή» διεκδικεί με αξιώσεις την κορυφή είναι επειδή, κάθε δευτερόλεπτο, κάθε παραμικρή του λεπτομέρεια είναι μια σπουδή για το πώς να μετατρέψεις τον θεατή σε κοινών μιας ακαταμάχητης ευφορίας. Με αποκορύφωμα, φυσικά, την καλύτερη σκηνή του είδους και μία από τις μαγικές στιγμές στην ιστορία του σινεμά, με τον Τζιν Κέλι να παίζει με την ομπρέλα του και να βρέχει τους περαστικούς, με την ελαφρότητα ανθρώπου που έχει φτερά στα πόδια. Υπάρχει πιο ιμπρεσιονιστικός τρόπος να φιλμάρεις έναν άνθρωπο που μόλις ερωτεύτηκε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

Ένα έγχρωμο αριστούργημα της δεκαετίας του '50 με πινελιές ασπρόμαυρου βωβού κινηματογράφου, οι οποίες και το κάνουν ακόμη πιο ενδιαφέρον και ευχάριστο, σε επανέκδοση.

Η ταινία που γυρίστηκε για το ήδη υπάρχον, και μάλιστα προ εικοσαετίας (!), τραγούδι «Singin' in the rain» και σήμερα συγκαταλέγεται στον κατάλογο με τις καλύτερες ταινίες όλων των εποχών έπρεπε να περιμένει πολλά χρόνια για να αναγνωριστεί η αξία της, αφού στην εποχή της δεν εντυπωσίασε το ίδιο το κοινό αλλά μάλλον θεωρήθηκε απλά ευχάριστη αλλά όχι τόσο ιδιαίτερη. Η αποτύπωση του ιστορικού περάσματος από τον βωβό στον ομιλούντα κινηματογράφο και τον ανταγωνισμό των εταιρειών της εποχής παίρνει χρώμα και ζωντάνια από το ερωτικό ιδύλλιο που πλέκεται μεταξύ του Ντον Λόγκουντ (σταρ του σινεμά) και της ταλαντούχας εκκολλητόμενης ηθοποιού Κάθι Σέλντεν.

Ο ρόλος του σαραντάχρονου, τότε, Τζιν Κέλι απαιτεί από αυτόν να χορέψει και να τραγουδήσει μέσα στη βροχή υμνώντας τον έρωτα και τα συναισθήματα που εκείνος προκαλεί.

Ερμηνεία που θα μείνει αποτυπωμένη στη μνήμη ακόμη και όσων γεννήθηκαν πολλά χρόνια αργότερα, παρά το γεγονός πως η βροχή δεν ήταν μόνο βροχή, αλλά και γάλα, και ο Κέλι εκείνη τη μέρα είχε ανεβάσει σαράντα πυρετό. Το τελευταίο, βέβαια, αν δεν είχε γραφτεί δεν υπάρχει περίπτωση να το καταλάβαινε κάποιος, αφού πέρα από ταλαντούχος, ο Κέλι, ήταν και εξαιρετος επαγγελματίας.

Μια ταινία για την 7η τέχνη και την ανάγκη του ανθρώπου για συντροφικότητα, όταν νιώθει πως έχει γνωρίσει το άλλο του μισό, με έντονες ανταύγειες παιδικότητας, σάτιρας και μοναδικού χιούμορ.

ΙΩΑΝΝΑ ΛΟΥΓΓΑΡΗ

Το «Τραγουδώντας στη βροχή» αποτελεί μια σπουδή πάνω στην αλλαγή που φέρνει η τεχνολογία στη ζωή. Κι αυτή η προβληματική ξετυλίγεται μέσα από μια υπέροχη ιστορία, που μνεί τη χαρά, την παιδικότητα που

έχει χιούμορ, αυτοσαρκασμό κι έναν δυνατό μύθο. Που έχει επίσης χαριτωμένες εκτός σκηνής ιστορίες, όπως ότι ο Τζιν Κέλι βρεχόταν την ώρα που τραγουδούσε το «Singin' in the rain» όχι μόνο με νερό αλλά και με γάλα, για να γράφει καλύτερα η βροχή στην κάμερα.

Ο Κέλι ήταν σαράντα ετών όταν χόρεψε μέσα στη βροχή το «Singin' in the rain» για την ομώνυμη ταινία του Στάνλεϊ Ντόνεν. Δεν μπορούσε να φανταστεί ότι αυτή του η εικόνα θα γινόταν κομμάτι της παγκόσμιας ιστορίας του σινεμά. Το μόνο που ήξερε ήταν ότι είχε προβάει κιόλας τη σκηνή αμέτρητες φορές και τώρα είχε σαράντα πυρετό. Πάντα έλεγε εξάλλου ότι ήταν καλύτερος όχι στο «Τρία κορίτσια και τρεις ναύτες», την πρώτη κοινή σκηνοθετική δουλειά του με τον Ντόνεν και συμπρωταγωνιστές τον Φρανκ Σινάτρα και τη Μέριλιν Μονρόε. Η αλήθεια είναι ότι το 1952 το «Τραγουδώντας στη βροχή» άρεσε, αλλά δεν ενθουσίασε (ήρθε όγδοο στο box office εκείνη τη χρονιά) και δεν πήρε κανένα Όσκαρ. Όμως, τώρα πια ανήκει στον κατάλογο της βιβλιοθήκης του αμερικανικού Κογκρέσου με τους εθνικούς καλλιτεχνικούς θησαυρούς.

Το «Singin' in the rain» δεν γράφτηκε για την ταινία. Αντιθέτως, η ταινία γυρίστηκε γι' αυτό και γι' άλλα τραγούδια που ο παραγωγός της, Άρθουρ Φριντ, είχε γράψει μαζί με τον συνθέτη Νάτσιο Χερμπ Μπράουν, είκοσι ολόκληρα χρόνια πριν! Ακουσθηκε δε, πρώτη φορά, στο «Hollywood revue» το 1929, ενώ το τραγούδησε και η Τζούντι Γκάρλαντ το 1940 στην ταινία «Little Nellie Kelly». Ο Κέλι το έκανε συνώνυμο της νεανικής ανεμελιάς. Και το '71 ο ιδιοφυής Στάνλεϊ Κιούμπρικ στο «Κουρδιστό πορτοκάλι» έδωσε στο τραγούδι κόντρα ρόλο βάζοντας τον πρωταγωνιστή του (Μάλκολμ Μακ Ντάουελ) να το χορεύει στην περιφημη σκηνή του βιασμού. Λέγεται, μάλιστα, πως, όταν προβλήθηκε η ταινία, ο Κέλι προσεβλήθη τόσο, ώστε, όταν συνάντησε τον Μακ Ντάουελ σε μια εκδήλωση, του επιτέθηκε άγρια.

ΣΤΑΝΛΕΪ ΝΤΟΝΕΝ

Γεννήθηκε το 1924 στη Νότια Καρολίνα, ΗΠΑ. Από μικρός σπούδασε χορό και έκανε το ντεμπούτο του στο Μπροντγουέι σε ηλικία 17 ετών.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

The Lionel Richie Collection 2003, Love Letters 1999, Moonlighting 1986, Blame It on Rio 1984, Saturn 3 1980, Movie Movie 1978, Lucky Lady 1975, The Little Prince 1974, Staircase 1969, Bedazzled 1967, Two for the Road 1967, Arabesque 1966, Charade 1963, The Grass Is Greener 1960, Surprise Package 1960, Once More, with Feeling! 1960, Damn Yankees! 1958, Indiscreet 1958, Kiss Them for Me 1957, The Pajama Game 1957, Funny Face 1957, Kismet 1955, It's Always Fair Weather 1955, Deep in My Heart 1954, Seven Brides for Seven Brothers 1954, Give a Girl a Break 1953, Fearless Fagan 1952, Τραγουδώντας στη Βροχή 1952, Love Is Better Than Ever 1952, Royal Wedding 1951, On the town 1949.

